

slag til. Jeg tror ikke, den er fyldestgørende. Sagen er nemlig den, at der er forskelligt Skatteaar for Kommunerne og for Staten, og derfor maa der en noget anden Affattelse af denne Regel til, men gennem denne tror jeg ogsaa, at man vil kunne imødekomme den Indvending, som blev gjort af det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds.

Saa har man berørt den kommunale Ejendomsskyld. Jeg vil gøre opmærksom paa, at som § 3 nu er affattet, giver den Indenrigsministeren en Bemyndigelse med Hensyn til den kommunale Ejendomsskyld, og Hensigten er hermed, at man ikke vilde have endnu et Forslag ved Siden af vedrørende Indenrigsministeren. Denne § 3 forekommer mig at imødegaa de Indvendinger, som ere gjorte mod Forslagets Sammenhæng med den kommunale Ejendomsskyld. — Der er sagt af et æret Medlem, at hvis dette Forslag vedtoges, maatte Indtægts- og Formueskatten gaa op i Kommunerne, da der maatte fradrages i den kommunale Ejendomsskyld det ved Loven fastsatte Beløb. Men der er intet i Vejen. Det er netop Meningen, at Kommunerne kunne forhøje Ejendomsskylden, og som Følge deraf vil ikke den Indvending kunne gøres gældende.

Nogle gaa ud fra, at Ejendomsskyldens Promille er for stor, andre gaa ud fra, at den er for lille, men om dette lader der sig efter min Mening ikke mere forhandle, vi ere nødte til at tage Loven, som den er, og det lille Tillæg, som skulde komme ud af dette Forslag, vil ingen virkelig Betydning faa. Jeg tror ogsaa, at alle ærede Medlemmer her i Salen ere enige derom.

Hvorledes det vil gaa med dette Lovforslag, kan jeg ikke i Øjeblikket se, jeg kan kun sige, at hvis man, som det er antydet, vil gøre forskellige Forandringer deri, vil der blive Beregninger at foretage fra Finansministeriets Side for at se, hvorledes man fiskalt maa stille sig. Det gælder baade Lejeværdien af Smaalejligheder og Spørgsmaalet om, hvorvidt Ordet „Driftsbygninger“ skal udgaa af Lovforslaget, saaledes at Fradraget kun gives for Ejendomme med Beboelsesbygninger. Det gælder en Række af de Ændringer, som ere lovede eller spaaede af ærede Medlemmer at ville fremkomme i det Udvalg, som ventes nedsat. Jeg tror derfor, at hvis man virkelig, som man tænker paa, vil gaa til en grundig Gennemgang af dette Forslag og vil stille alle de forskelligartede Ændringer, som ere omtalte under det

høje Tings Forhandlinger, saa vil det kræve ikke ringe Tid, thi jeg maa forbeholde Finansministeriet al mulig Tid til Beregning af de forskellige eventuelle Forslags fiskale Betydning.

Niels Rasmussen: Jeg vil gerne tillade mig at gøre et Par enkelte Bemærkninger just ikke til det foreliggende Forslag, men nærmest foranlediget ved Fremkomsten af dette Forslag.

Det vil sikkert have i Erindring, at indtil Ejendomsskyldloven af 15. Maj 1903 traadte i Kraft, kunde der opnaas Fritagelse for at betale Bygningsafgift af Bygninger, beregnede til Udlejning i et Forhold, som svarede til den Del af Lokalerne, som havde staaet ledig i mindst $\frac{1}{2}$ Aar paa Grund af Mangel paa Lejere. Denne betingede og begrænsede Fritagelse for at betale Ejendomsskat til Staten faldt bort ved nævnte Lovs Ikrafttræden. Da der nu er Tale om yderligere at forøge Ejendomsbyrderne ved at forøge Promillen i Ejendomsskylden, forekommer det mig, at det vilde være rimeligt, om man atter tænkte paa at lovfæste Regler i den af mig her omtalte Retning, nemlig til Fritagelse for en Del af Ejendomsskylden i tilsvarende Tilfælde til dem, hvor man før var fritagen for at betale en Del af Bygningsafgiften. Forholdet er nemlig dette, at Ejendomsskyldansættelsen støtter sig paa Lejeindtægten Størrelse, og denne danner saaledes Grundlaget for denne Skat. Men naar dette Grundlag viger bort, hvad det gør i dette Tilfælde, hvor Lokalerne staa ledige, og der ikke indgaar nogen Leje, synes jeg ogsaa, at det vilde være rimeligt, at der blev taget Hensyn til dette Forhold ved Skattens Erlægelse. Det er jo ikke alene dette Forhold, at Lokalerne staa ledige, der bringer disse Ejendomsbesiddere i en yderst uheldig Situation, men der er ogsaa andre Skatteforhold, der støttes paa Ejendomsskyldens Ansættelse, nemlig Formueskatten, idet dennes Størrelse jo for Ejendomsbesiddere er afhængig af Ejendomsskyldens Størrelse, thi den Del af Ejendommens Værdi, som er ubehæftet med Prioriteter, beregnes som en Del af Ejerens Formue, der altsaa skal beskattes.

Jeg vilde da gerne henstille saavel til den højtærede Finansminister som til det Udvalg, der formentlig vil blive nedsat, om man ikke vilde tage dette Forhold under velvillig Overvejelse, naar Sagen kommer til Behandling. Jeg tror, at der her er et Forhold, som man bør se at rette